

Prosinec

ADVENT - VÁNOCE

Třetí tisíciletí

Velké jubileum se již blíží ke svému závěru. Slavnost Zjevení Páně (Tři králů) 6.ledna L.P.2001 bude posledním Jubilejním dnem Velkého jubilea. Tento vánoční svátek je jistě velmi vhodnou a důstojnou tečkou Milostivého roku. Postavy mágů z východu jsou znamením a připomínkou misijního zaměření radostné zvěsti o Vtěleném slovu - Spasiteli všech národů. Jak uvádí dokument "Dominus Jesus" ze 6.srpna 2000: "Po všechna staletí Církev věrně hlásala a dosvědčovala Ježíšovo evangelium. Na konci druhého tisíciletí je však toto poslání ještě daleko od svého uplatnění". (D.J., Úvod, čl.1)

Závěrečné týdny Velkého jubilea dávají příležitost k hodnocení, bilancování a posouzení jeho průběhu. To má být především osobní. Co pro mne tento rok znamenal, čím mne obohatil Bůh ve své nevýslovné a nevyčerpatelné štědrosti? Co se v mém životě proměnilo? Co mě zvláště inspirovalo pro mé každodenní úsilí o svatost? Mohl(a) jsem prožít nejrůznější poutní výpravy, návštěvy s Jubileem spojených kostelů, čerpat od Boha pomoc a sílu na posvátných místech, mít účast na několika Jubilejních dnech, které se týkaly různých oblastí mého života. Jak se to vše odrazilo v mém osobním životě? Nejde o nějaké rekordy či sbírání trofejí v duchovním životě. Nerozhoduje šíře a četnost různých aktivit, ale intenzita, nezáleží tolik na množství, ale na hloubce.

Církev nevyhlašuje pouhá hesla, nevydává pouhé nálepky Velkého jubilea. Je strážkyní a rozdatelkou Božích tajemství. V jejím lůně je lidská osoba posvěcována.

Vstupujeme znovu do **adventní doby**. Velké jubileum můžeme v širším slova smyslu pojímat jako "advent třetího tisíciletí". Nikdo z nás v současné době žijících smrtelníků se už nedožije zde na zemi roku 3000 jako dalšího Velkého jubilea. Jestliže přežijeme rok 2000, jistě zemřeme v třetím tisíciletí. Advent je toužebný postup na cestě vstříc Pánu. Nemusíme však myslet jenom na definitivní dosažení jeho blízkosti. Budeme, i když každý z nás jinak dlouho, prožívat další úsek Kristova letopočtu. Jaké bude třetí tisíciletí? Jak bude vypadat náš život, naše rodiny, farnosti, život Církve, Evropy a celého světa? Co se změní, co zanikne a co zůstane?

Naší největší trvalou jistotou je Pán Ježíš. Výstižně bylo určeno motto Velkého jubilea, které máme vytesáno na všech třech našich zvonech, které znějí z věže kostela sv. Jana Nepomuckého: "Ježíš Kristus stejný včera i dnes i na věky".

Potvrzení této jistoty nacházíme také ve III.kapitole, 13.článku deklarace "Dominus Jesus": "Patří totiž k trvalému pokladu víry Církve pevně věřit, že Ježíš Kristus, Boží Syn, Pán a jediný Spasitel, skrze své vtělení, svou smrt a své zmrtvýchvstání uskutečnil dějiny spásy a dovedl je k plnosti."

Jemu bud' sláva v následujícím adventě, o vánocích, v závěru Velkého jubilea, ve třetím tisíciletí a na věky věků. Amen!

Otec Lohelius

Liturgický kalendář

Prosinec 200

3. 1. NEDĚLE ADVENTNÍ

7. Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve

8. Slavnost PANNY MARIE, POČATÉ BEZ POSKVRNY PRVOTNÍHO HŘÍCHU

10. 2. NEDĚLE ADVENTNÍ

13. Památka sv. Lucie, panny a mučednice

14. Památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve

17. 3. NEDĚLE ADVENTNÍ

24. JUBILEJNÍ SLAVNOST RODINNÉHO SPOLEČENSTVÍ

4. NEDĚLE ADVENTNÍ

25. SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ

26. Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka

27. Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty

28. Svátek svatých Mlád'átek, mučedníků

31. Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

Oznámení

- **V úterý 5. prosince** se ve farním sále kostela sv. Jana Nep. uskuteční **po mši sv.**, která začíná v 17.30, tradiční **Mikulášská besídka**. Srdečně zveme nejen děti s rodiči a mládež, ale i všechny ostatní farníky.
- V sobotu 9.prosince po mši svaté další katecheze dospělých a společenství mládeže.
- V sobotu 16. prosince - duchovní obnova farnosti. První promluva začíná ve farním sále u sv. Jana Nep. v 15.30 hod. Potom bude příležitost ke svátosti pokání. Druhá promluva bude při mši svaté.
- Předvánoční společenství mládeže bude v sobotu 23.prosince po mši sv. ve farním sále

BOHOSLUŽBY V KOŠÍŘSKÝCH KOSTELÍCH VÁNOCE 2000-2001

24.12. neděle

16.00	Vigilie Slavnosti Narození Páně - sv.Jan Nep. (zvláště pro rodiče s dětmi)
24.00	Půlnoční mše sv. - sv.Jan Nep. Nejsv. Trojice

25.12. pondělí Slavnost Narození Páně

jako v neděli	9.00 - sv.Jan Nep. 11.00 - Nejsv. Trojice
---------------	--

26.12. úterý Sv. Štěpána

jako v neděli 9.00 - sv.Jan Nep.
11.00 - Nejsv. Trojice

27.12. středa Sv.Jana

17.30 - Nejsv. Trojice

28.12. čtvrtek Sv.mlád'átek

17.30 - sv. Jan Nep.

29.12. pátek

17.30 - Nejsv. Trojice

30.12. sobota

17.30 - sv. Jan Nep.

31.12. neděle Sv. Rodiny

9.00 - sv.Jan Nep.
11.00 - Nejsv. Trojice

1.1. 2001 pondělí Slavnost Panny Marie, Matky Boží

jako v neděli 9.00 - sv.Jan Nep.
11.00 - Nejsv. Trojice

6.1. 2001 sobota Slavnost Zjevení Páně

17.30 - sv. Jan Nep.

7.1. 2001 neděle Svátek Křtu Páně

9.00 - sv.Jan Nep.
11.00 - Nejsv. Trojice

NAROZENÍ VE CHLÉVĚ

Když tam byli, naplnily se dny a přišla její hodina. I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou.

Evangelijní líčení Ježíšova narození je velmi stručné a prosté. Lukáš zmiňuje pouze tradiční zavinutí dítěte do plenek a jeho položení do jeslí. Vše se odehrálo v jeskyni pro

zvířata - pro Božího Syna se nenašlo místo v hostinci.

Po mnoha staletích objevil svatý František z Assisi, veden nesmírnou láskou k chudému Ježíši, nově *chlév*, místo Kristova narození. O svůj objev se podělil se světem tím, že vytvořil

scénu Ježíšova narození - jesličky. Jejich tradice se zachovala v celém křesťanském světě až do naší doby.

Boží Syn přichází na svět jako ten nejposlednější z chudých, v jeskyni pro dobytek, a zemře také jako nejchudší z chudých, nahý na dřevě hanby uprostřed dvou zlosynů a jako zločinec.

Prosme, abychom v těchto dvou evangelijních tajemstvích, v narození ve chlévě a ve smrti na kříži, procítili smysl a význam celého jeho života.

Ježíš přichází jako chudý, aby nás svou chudobou obohatil.

Znáte přece štědrost našeho Pána Ježíše Krista: byl bohatý, ale pro Vás se stal chudým, abyste Vy jeho chudobou zbohatli.(2Kor 8,9). Poděkujme také Ježíši za jeho neobvyklý příchod na svět, jímž již od prvního dne svého pozemského života přijímá na sebe veškerou naši chudobu, bídu a všechno, co nás tísní a pokořuje.

Z.B.

Podle: Pastorační středisko sv.Vojtěcha,1999 - www.vira.cz

Svátosti

SVÁTOST POKÁNÍ A SMÍŘENÍ (svatá zpověď~)

Svátost pokání a smíření patří spolu se svátostí pomazání nemocných mezi *svátosti léčebné či svátosti uzdravování*.

Pán Ježíš, "lékař duše i těla", ustanovil svátost pokání pro zdraví duše a svátost pomazání nemocných pro zdraví těla.

Hřích je především urážkou Boha, přerušením styků s ním. Zároveň poškozují společenství s církví. Proto obrácení přináší současně Boží odpuštění a smíření s církví. To vyjadřuje a liturgicky uskutečňuje *svátost pokání a smíření*.

Usmíření mezi Bohem a lidmi uskutečnil Pán Ježíš tajemstvím své smrti a svého vzkříšení (*srov.Řím 5,10*). On sám pak světil službu smíření církvi v osobě apoštolů (*2Kor 5,18*). Tím, že Pán dává apoštolům podíl na své vlastní moci odpouštět hříchy, udílí jim také pravomoc smiřovat hříšníky s církví.

Co je nutné ke svátosti pokání

Kající, který se z popudu Ducha svatého vrátí k Bohu, má vyjádřit vnitřní obrácení srdce předsevzetím, že začne nový život, má se vyzpovídat z hříchů a vykonat náležité zadostiučinění. Jen za těchto podmínek mu Bůh prostřednictvím služebníka církve hříchy odpustí. Kající úkony mají zahrnovat celou osobu: v jeho *srdci* ať je zkroušenost, *ústy* se má vyznat, *svými skutky* má dát pokorné a plodné zadostiučinění

Pro dobrou a platnou zpověď musí učinit kající tyto kroky:

a) Vzbudit zkroušenost (lítost)

Lítost je bolest duše a odsouzení spáchaného hříchu, spojené s předsevzetím v budoucnu už nehřešit. Bible vyjadřuje tyto úkony výrazem "metanoia". Znamená vnitřní a radikální změnu.

Vyvěrá-li lítost z lásky k Bohu, milovanému nade vše, nazývá se "dokonalá" lítost nebo lítost "z lásky" (contritio). Může prominout všední hříchy a dokonce i hříchy smrtelné, je-li spojena s pevným rozhodnutím přistoupit ke svátostné zpovědi, jakmile to bude možné.

Lítost, nazývaná " nedokonalá" (attritio) vyplývá z úvahy o ošklivosti hříchu nebo ze strachu před věčným zavržením nebo ze strachu z trestů. Sama o sobě nevede k odpuštění těžkých hříchů, ale připravuje na přijetí odpuštění ve svátosti pokání.

b) Vyznání hříchů

Z lítosti nad spáchanými hříchy pramení touha vyzpovídat se z nich, to je otevřít se nově Bohu a společenství s církví, a tak si umožnit novou budoucnost.

Ve světle Božího milosrdenství a podle směrnic Božího slova má člověk *pečlivě zpytovat své svědomí*, pohlédnout bez zastírání na své hříchy, uznat svou zodpovědnost za ně a připravit se na jejich ústní vyznání služebníku Boha a církve. Jenom Bůh odpouští hříchy (Mk 2,7). Také Syn člověka má moc odpouštět hříchy a svou božskou autoritou dal tuto moc lidem (Jan 20, 21-30), aby ji vykonávali jeho jménem. Kněz, mocí klíčů ustanovený za služebníka smíření (2 Kor 5,18), aby odpouštěl nebo zadržoval hříchy (Mt 16,19), vynáší duchovní soud a *in persona Christi* vyslovuje rozsudek.

Podle církevního přikázání "každý věřící, jakmile dospěl do užívání rozumu, je povinen alespoň jednou za rok upřímně vyznat své těžké hříchy". Kdo si je vědom, že se dopustil smrtelného hříchu, nesmí přijímat svaté přijímání, i když má velkou lítost. Nejprve musí dostat svátostné rozhřešení (leďa že by měl závažný důvod, proč jít ke svatému přijímání a nebylo mu možné sehnat zpovědníka).

Děti mají přistoupit ke svátosti pokání před prvním svatým přijímáním.

c) Zadostiučinění

Je to polepšení života a náhrada způsobených škod. Mnohé hříchy ubližují bližnímu a je třeba všemožně usilovat o nápravu (např. vrátit ukradené věci, očistit pověst toho, kdo byl pomluven, poskytnout satisfakci). Hříšník, který byl zbaven hříchu, musí ještě nabýt plného duchovního zdraví. Musí tedy vykonat něco navíc, aby napravil vlastní viny: musí přiměřeným způsobem "zadostiučinit" nebo "odpykat" své hříchy. Toto zadostiučinění se také nazývá "pokání". Pokání, které zpovědník uloží, musí brát v úvahu osobní situaci kajícího a mít na zřeteli jeho duchovní dobro. Může to být modlitba, almužna, skutky milosrdenství, služba bližnímu, dobrovolné zřeknutí se něčeho, sebezápory a především trpělivé přijetí kříže, který musíme nést.

Posledním úkonem svátosti pokání a smíření je *rozhřešení*, to je znamení, jímž Bůh uděluje odpuštění hříšníkovi, který dal ve svátostné zpovědi najevo své obrácení.

Z formule rozhřešení vysvítá, že služba smíření je dílem celé Nejsvětější Trojice: *Otec* přijímá syna, který se vrací, *Syn* si vloží ztracenou ovci na ramena a zanesse ji zpět do ovčince a *Duch svatý* znovu posvětil svůj chrám a ještě plněji v něm přebývá.

Kněz - zpovědník je služebníkem Božího odpuštění, nikoliv jeho pánem. Každý kněz, který zpovídá, je pod velmi přísnými tresty církve zavázán zachovávat naprosté tajemství o hříších, které mu vyznali jeho kající. Není mu dovoleno ani mluvit o tom, co se dověděl ve zpovědi o životě kajícího. Toto tajemství, které nepřipouští výjimky, se nazývá "svátostná pečeť", protože to, co kající vyjevil knězi, zůstává svátostí zapečetěno.

Z.B.

Pramen: P.Gigliani: Svátosti Krista a církve. Karmelit. naklad.1996

Katechismus Katolické církve. Zvon, 1995

K přemýšlení (výroky sv. Ignáce z Loyoly)

"Je lepší, vynikají-li služebníci Boží ctností než velkým počtem. Je mi milejší, liší-li se od ostatních svými skutky než jen pouhým jménem a vzděláním."

Velkému vojsku hrozí velká porážka. Síla nezáleží v množství, nýbrž ve statečnosti, statečnost ne v počtu, ale v odvaze. Jako jediný slunce vydá za tisíc hvězd, tak i jeden hrdina za tisíc nestatečných.

Početností ztrácejí věci na hodnotě a zevšední. S čím se vždy a všude setkáváme, neláká. Snadno budí znechucenost, dokonce i odpor. Hodnotu věcí určuje jejich vzácnost.

Dav je sám o sobě těžkopádný a snadno podléhá zmatku: jeden se plete druhému a místo, aby pomáhal, jenom překáží.

Není vždycky nejlepším to, na čem pracovali mnozí společně. To, o co se starají mnozí společně, bývá velmi často také společně zanedbáváno. Mnoho lékařů, pacientova smrt! Rozcházejí se v rozpoznání nemoci, každý radí nemocnému něco jiného, takže mu nakonec více škodí než léčí.

Hleď, abys ty sám vydal za tisíc jiných!

Z.B.

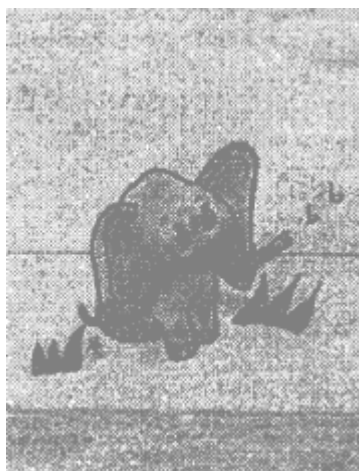
G.Hevenesi: Jiskry sv.Ignáce. Překlad z latiny R.Kunert. Česká provincie T.J., 1993

Modlitba malého slona

Velebím Tě, Pane,
za velkou sílu,
ve všem ať
zachovám
tu správnou míru.
Dej, ať Tě hlasem
svým
mohu oslavovat ...
Rač srdce čisté mi
dát i ochraňovat.

Amen

*Text a kresba:
Milada Karlová*

Modlitba malého delfína

Chválím Tě, Bože náš,
za vlnky hravé,
za blankyt oblohy
a slunko smavé.
Mám však přec, Pane můj,
tak trochu starost,
abych i já Ti vždy
dělal jen radost.

Amen.

Text: Milada Karlová

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Řím. kat. farnost u kostela sv. Jana Nepomuckého

P.ThDr. Lohelius Klindera, Z.Brůček, S.Dobeš, V.Plíšek, M.Práger

15. každého měsíce

170 výtisků

<http://kosirska.farnost.go.cz>

Neprodejné